

ACC. N:R M. 14220: 1-14.

Landskap: Småland Upptecknare: Karl Andersson, Kalmarvik  
Härad: Kinnaråld Berättare: Gustav Svensson, "  
Socken: Kalmarvik Berättarens yrke: Barltunder i U. S. A. många år  
Uppteckningsår: 1956 Född år 1879 i Kalmarvik

FOLKLIVS-  
ARKIVET  
LUND

Emigration. s. 1-14.  
(arfotogr. brev s. 11-14;  
neg. m.: X: 1: 19: 8, 9.)

LUF 103

Emigrationen var här och rockarna  
här omkring stor i slutet på 1800  
och början på detta århundrade, till kriget  
bröt ut 1914 sedan har det g varit så  
många emigranter härifrån  
omkring 1880 reste härifrån en hel syskon-  
kull som hette Cesar, en av dem hade  
sin man med sig, och hon dog i Liver-  
pool en timma innan båten skulle gå  
fyllt med på en gata och dog, hon hette  
Anna Holmberg. Hennes man var  
urmakare och portrette med yrket även  
i USA. En av bröderna den yngste  
otto var lärstäm och var där bara ett  
år, så han fick arva en bror som dog  
i USA 1915, de övriga förvar i förking-  
ningen. På en gård här i Kalsved  
heter Björket. reste 1895 först 2 söner

huf 103  
1.

sedan ett par år efter reste deras far och mor  
och 8 småbarn till Minnesota, dit reste  
de mästa här i frän och till Minneapolis  
Denna fam. hette Petter och Anna Maria  
och de fick 4 barn till i familjen som  
föddes i det nya landet. De blev farmare  
i Minnesota, och då de fått hemmet  
färdigt så kom en cykel som så de fick  
ha sin tillflykt i en Cykelverkstads med  
djuren, och då de kunde gå ut färdig  
något av hus och hem, det enda de hittat  
- de var en gaffel och en järngryta  
så fick de häja på nytt och fick det  
bra, min sagesman har varit hos dem  
och hälsat på.

Jag får även nämna att då en av  
Cedarsörensia reste utbröt kolera på  
båten så de fick ligga för ankare i

Nygrunds hustru i flera månader innan de  
fick gå i land i Svithoforsen,  
omkring 1883 reste en stor fam. från ett  
torpställe under Jämsbergs herrgård som  
hette Kien, Där reste först en son sedan  
far och mor med många barn på en gång  
alla reste utan den äldsta dottern hon  
ville ej dit, Hon gifte sig sedan med  
en inlett soldat Karl Dal Bokhållaren  
Karlsvik, och hade 2 söner som sedan  
reste dit till sina morföräldrar, Hon  
fick systrar som föddes i USA som hon  
aldrig fick se och aldrig föräldrar och  
systrar mer, Hon dog på 1930 talet  
hennes far dog 1918 i det nya landet  
Detta kan förvånas att endast en dotter  
stannade hemma då alla närmaste  
reste, Två förbröder till mig reste

3.

En Johannes reste 1889 och fick låna  
pengar till resem av en fester, och sen  
sände han biljett till sin 3 år yngre  
bror Karl som reste 1891 dog som militä-  
-när 1954 i Minneapolis, Han och hans bror  
hade saloner hotell, och köpte fastigheter  
som priserna steg i höjden.

En farm i Vederstems socken reste mellan  
1900 och 1908 8 av två syskon.

En farm Lars deras far var soldat och hade  
många år alla reste den omkring  
1870-1880 och kom aldrig igen.

En handman reste för hans far var för  
sträng vid honom, Han reste 1891 dog 1922

skrev bara tre brev på den tiden.  
Hans hustru Karl Robert Jönsson från  
Klockargård, En bror till berättaren

reste 1902 skrev bara ett par gånger

dag i Vancouver Canada 1952

Närvarande personer av de äldre hade  
de syskon i U.S.A., Det var vanligt  
bland bondbönder att en stannade  
vid gårdar, och ofta emigrerade, Det var  
både för de ej hade arbete hemma och  
litet ståtthet de ville en del vara  
förgoda att göra som många vara  
bröng i hemstaden, så helle reste de  
och många lyckades, Och det var många  
från de små stugornas folk som reste  
en reste fäst på lönnares pengar, och  
sedan kom biljetter från de som lyckats  
till hemmavarande, och det lockade då  
det i bland kom hem emigranter  
som kom hem och sköt och hade  
pengar och köpte gårdar vid hemstaden  
- många reste och sparade och kom igen

De flesta reste med lårke, och med kapital  
komma igen och bosätta sig i det gamla landet.  
Det var de flesta vakerna arbetsamma poj-  
kar och flickor som reste, och reste från fattig-  
dom och nöd och visste vad det var att lida  
nöd, och som alltid fick det bra genom arbete  
och sparsamhet och ej var bortskämda.  
Så var det många som reste för de var  
rädda för straff, äkta barn och dylikt  
och många som stal och röp, de kom  
aldrig igen, Här var en som bara stogs  
och röp, som hette Karl Jönasson från  
Balsvik Kalusvik, han rynde för  
straff, men skötte sig illa även där  
det sägs att han blev hängd där  
med en krok i bakkan, vad de gam-  
la talade om, han rynde 1840.  
Det var ofta de bästa med energi och

4/ De sämsta som reste, de bästa hedrade  
både sitt land här och där.

De flesta reste i 18-20 års åldern. Min sages-  
man berättade att de hade med sig de  
som reste med fån allt i verktig för  
nybyggen och kaimunerna deras smock och  
mäter och bräsl, två omgångar kläder ett  
par som de tog till vardag och en till  
helj. Då ungdomarna reste var det alltid  
en liten fäst för dem då deras vänner  
och jämnåringar var och sode adjö. Min  
sagesman berättade att då hans bror  
reste 1902 var där fäst, och puns och  
Cognack som var över i flaskarna  
settes in i hans skivborg, och han  
sode att nu har vi resten då på  
kammer igen, och det stod där vid hans  
död 1952, då hans arvingar smokade

8) det, ingen ville röra det i fall han  
kom åter, för sådana var föfven bröfs  
ej. Då min vgerman rekte från den  
tiden hade alla en bra matsäck med  
ajz, en brödlimpa smör och rökt fläsk  
och ett riltst och sedan torkat förlår  
som kunde ätas utan stekning eller  
kokning. Då de kom från var det alltid  
någon anförvant som skaffade dem arbete  
afst hos farmare, för de flesta var vana  
vid jordbruksarbete. Då det kom hem  
svenskanerikare ville de aldrig vara  
småla, jag vet då jag var 6 år kom en  
farbror hem och han gav mig en hel  
hand med smålönster år 1905. De brukade  
giva guldlockor åt sin far eller bror  
varma scholar åt sin mor och ska till  
att ha inombes, och dyligt, det var

altid en fråga vad de fick då han eller  
hon var hemkommen, om de då rekte  
billsbaks följde alltid någon anförvant  
med till det nya landet.

Det var alltid en väntan vid jul för föräldrar  
som var dog var på posten och frågade efter  
amerikabrev, de alltid var pengar i  
brevet eller sända på annat vis, det var  
en kärkfulla dollar som kom och lind-  
rade nöden i mängden backstuga.

Thäjen var breven låta men ju  
längre tiden led blev det längre mellan  
breven, och ofta då de gamle gick bort  
upphörde de att. De flösta som kom  
hem och hälsade på kom alltid till  
jul, utan någon förvarning de ville  
altid komma och överraska, med  
stora paket med gåvor och matvaror

16) och sprit som de hade medfört från det nya landet.

Jag sänder här två brev till Eder för Läsning, det ena är skrivit av min far bror Carl Andenon till min far således hans bror, Dessa båda som skrivit, är kusiner och reste 1892 och hade sällskap, båda är nämnda i nyhetsbeskrivningen, Det som är skrivet 1892 är första året de var där, Hans svenska namn var Carl Robert Jonsson.

Om så är skall jag gärna släppl  
Eder hjärt, i den mån jag kan

Carl Andenon  
Lunggärd Kalusvik

Kettle River den 2/92

Basta kusin Petrusen  
 Jag skall nu en gång  
 skriva några rader till  
 dig och låta dig veta att  
 jag lever och har halsen  
 och mår mågarlunda bra  
 Jag fick brev från dig  
 i somras men har ej svarat  
 för det har ej blifvit af  
 det är inte lönt att jag  
 säger jag ej har haft tid.  
 för det hade jag väl kunnat  
 haft någon gång inen det  
 har varit såligt nog  
 med tid för när vi var  
 i Dakota så arbetade vi  
 både vardagar och andra

M. 14220:19.

Du frågade hvad vi fick  
betala för biljetten när  
vi reste vi fick betala 189 kr  
på Gunaröd line men hade  
vi viljat gått på Gunnar  
så hade vi fått den 25<sup>te</sup> kr  
billigare men det var så  
dåligt båt så då hade  
det inte gått så fort  
som det gjorde som du  
vet så gick vi ifrån Göteborg  
den 1<sup>de</sup> mars och den 1<sup>de</sup> April  
var vi framme och så  
ville du veta hvad den  
båten hade för namn  
man hette *Umbria*  
*Umbria* det var en  
bra båt för hur gick öf-  
ver en vecka likväl vi  
tog vid Island en half  
dag men det var en  
besvärlig resa för det var  
så många ~~h~~ båtar

Jag undra hvad ni har  
 för saligt i Kalifornien nu  
 för tiden? du har väl dina  
 gamle kunder som när jag  
 var hemma men i sammas  
 så kunde vi inte göra sålningar  
 när du skulle gå äta paor  
 och afven pläcka krusbär  
 och inte kunde ni vara  
 och ständsa på Kalavagnen  
 som ni fick i fjör hästar  
 Jag är undran har det  
 går till der ni för tiden  
 hvad ni har för kunder?  
 eller hvilken som har  
 sina kunder på bolaget?  
 Jag skall nu antala för  
 dig hvad jag tycker om det  
 har och det är bra men  
 det är inte givet alltid  
 för det har många  
 besvärigheter med

Gustafsson Hans

Mr. Harry O. Johnson  
Little River Drive (60)

men det är mycket bättre  
här än i Sweden tycker  
jag så jag har inte ångsat  
på gamla landet  
Jag har inte mer att skriva  
för denna gång för då blir  
det inte något en annan  
men nu får jag bedja dig  
att skriva och amtala för  
mig många nyheter och  
inte vänta så länge som  
jag har gjort för jag ska  
göra det en annan gång  
utan skrif så fort du får  
brevet så är du snäll  
att hålla skraddan och  
så många som vilja min  
hänförelse emot dig men först och  
sist vädja du till din  
kusin